

Päästearmee ametlik
häälekandja

SOJAHÜÜD

Lõikuse number

Nr. 51

5.
aastakäik

AR
Riigiramatukogu

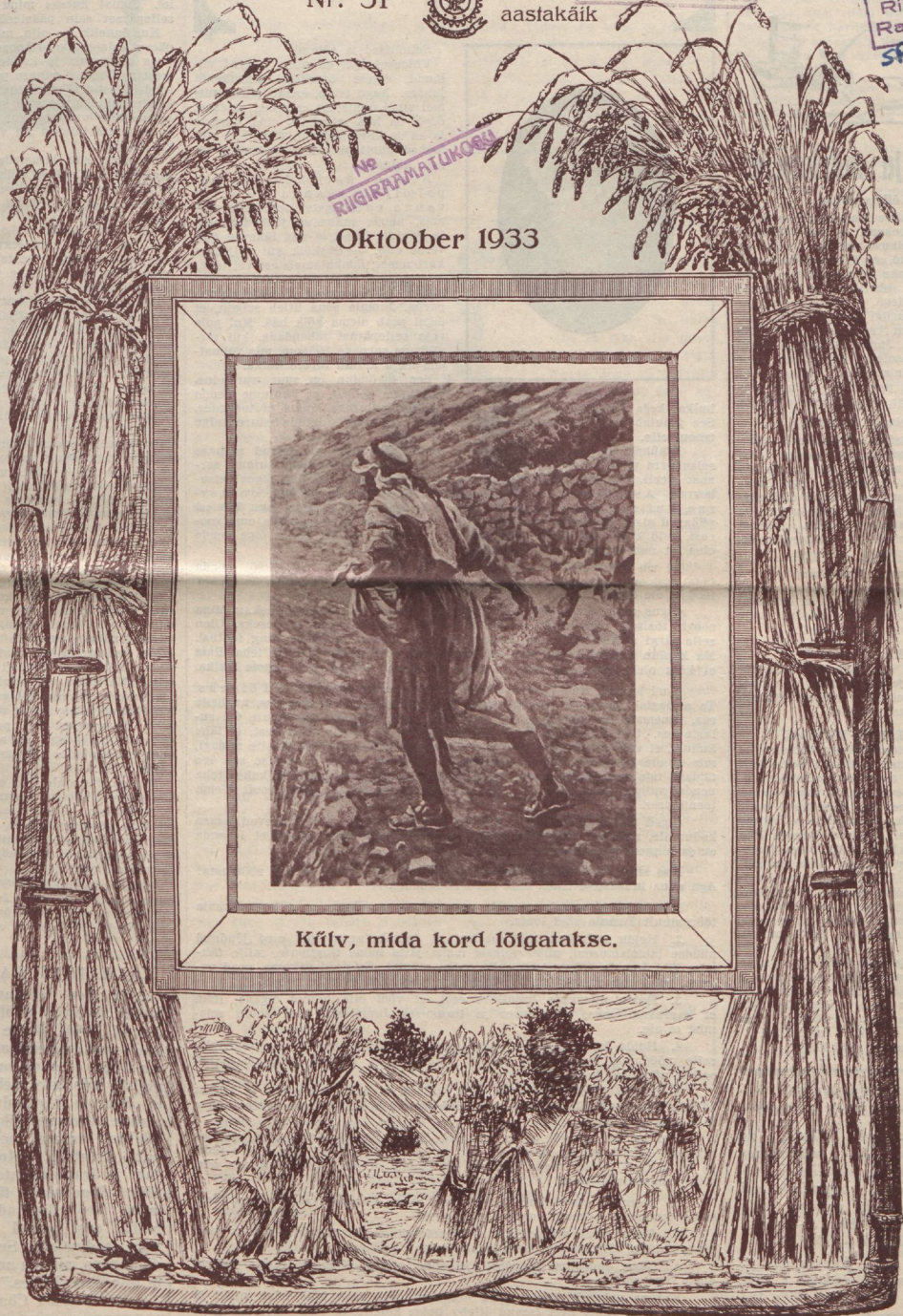
ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukog.

SP 2437

Oktoober 1933

Külv, mida kord lõigatakse.

PAÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Juhataja märkmeid.

Lõikusepühad.

Need peetakse igas korpuses käesoleva kuu jooksul, ja see väljanne on eriline lõikuse number. Olen üsna veendunud, et lõikusepühad saavad edurikkaks igas suhtes, ja ma kutsun üles ohvitseri ja sõdureid ühes nekrutitega, et teeksite oma parimat jumalaringi häaks, ja näitaksite oma länu Tema armu eest mõõdnud aastal. Jumal oli häa, ja lõikusepühad käesoleval aastal on selle asjaolu tunnistuseks. Tehke need lõikusepühad parimaks, ja teie isikliku osavõituga saavad need edukaks.

Leinant Bernard

määrati ringsõidule läbi Eesti, pida-
ma koosolekul mitnes paigas. Järg-
neb kohtade nimestik, mida ta on kü-
lastanud, ja ta jätkab oma käva
käesoleva kuu keses. Tal olid edu-
rikkad koosolekul, ja meie usume, et
sel kombel tuuakse palju rahvast
kokkupuutumisele evangeeliumiga
ning pöördumisele Jumalale.

Leinant Munnecant

on samuti määratud usumise ohvitseri-
kerks, ja meie usume, et ta eeloleval
kuul peab koosolekul samuti nagu
seda on teinud itn. Bernard.

Envo Bakul

on määratud ltn. Elmanni assisten-
diks Tartu, ja me usume, et Jumal
aitab meie seltsilisi selles korpuses
sammuda edasi võidule.

Eesti kadetid Helsingis.

Kirjas kapten Bleessit kuuleme, et
kadetid Eestist saabusid õnnelikult
ja said sooja tervituse osalisteks, ku-
na nad tunnevad endid nagu kodus.

Meie usume, et kadetikool saab
taeva värvaks, ja et meie seltsilised
tulevad tagasi Eestisse õppeaja lõp-
pepes, täis tulla ja valmistanud jum-
larilgile Päästearmee. Meie seltsilise-
sed Tallinna L. ja 2. korpusest and-
sid neile toelise pääste-lahkumater-
vitusse laeva juures ja soovisid neile
Jumala õnnistust nende uues elus.
Jumal õnnistagu meie Eesti kadette
Soomes.

Jumala päästmise jõu mõju on näha
päevapäelis selles numbris — vanast
ja noorest päästesõdurist. Nende lä-
kitus räägiku meie südamedele, ning
noor ja vana otsigu Päästajät. Kõik
lugegu meie seltsiliste tunnistust.
Jumal õnnistagu teid kõiki!

PÄÄSTEARMEE JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nii
Eestis kui ka välismaades.
Tänades kogu maailma üm-
brisevat Armeie organisatsiooni,
on korda läinud paljusid leida.
Maks: Eestis — Ekr. 3.—
Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riga, Kenina iela 32
—3-a. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.
Vaksali pst. 8-a, Tartu, Tähe 124.

ÕIGED.

Kirjutanud Asutaja William Booth.

Seltsilised ja sõbrad!
Viimasel ajal on minu mõtted vii-
binud õigete õnneliku seisukorra
juures. Nagu teate, esitab piibel mit-
mel viisil õnnistust, mis nad omavad.
Õigel on hää seisukord elus, surmas
ja ka on kord igavesti. Toon ette siin
mõned piibli paljudest ütlustest õi-
gete kohta.

Nemad haljendavad kui
palmipuud, kannavad vilja
vanas eas, õigetele on lootus sur-
mas, nende mälestus jääb igavesti,
ja õpetaja ütles, et nad lähevad igav-
esse ellu. — Üheskõik kui paljudest
kurbustest, läbikatumistest või taga-
kühmistest neid kutsutakse läbi mi-
nema, õigete osa on lõppude lõpuks
parim. Jumala sõna ütleb selgelt, et
õigel peab olema kõik häa. Mül pole
vaja sellepärast tähendada, kui tar-
vilik on sarnane iseloom, mis võimal-
dab meid arvata õigete hulka.

See teadmine on suur varandus.
Teadmine sellest, et kuulume nende

hulka, keda Jumal arvab õigeks, saab
See jahutab meid surmavarju orus ja
aitab kartumatult astuda suure valge
trooni ette.

Igähel on ju täiesti selge, et teatud tingimusi on seadud sarnase
seisukorra puhul. Esiteks see sisaldab, et pead täis mõistusega osutama sar-
nast meelt, mis kuulub õigetele, sest sa pead teadma, et oled õiges seis-
korras. Asjata on katsuda enesele öelda, et kõik on korras, kui sa ometi tead, et see nõnda ei ole. Üks jagu inimesi
püüavad alati tõlgitada oma tegusid kõige paremini ja suurendada oma voo-
ritus, kuid kogu aeg piinab neid ahastav teadmine, et kõik ei ole õige nende
elus, et nad ei kuulu õigete hulka.

Ei või vahet teha õige iseloomu ja ta tegude vahel. Sa ei või omada
õiget iseloomu ega võtta enesele tõotusi, mis kuuluvad õigetele, kui sinu
teod ei ole õiged.

Õigus on rohkem tegu kui tunnistus. Keegi võib öelda näiteks: Mina
soovin tõsiselt, teha hääd. Ma palun saegeli, et saada õigeks inimeseks. Olen
selle järgi sirutanud. Loen Jumala sõna ja tunnen ta käse ning tõotusi. Ma
kuulun kuhugi kogudusse või Armeesse. Seda kõike võid sa teha, ilma
et kõik oleks sinuga korras ja ilma et Jumal arvaks sind õigete hulka.

Kui inimene ise on õige, siis ta mõtted saavad õigeks.
Ta armastab õigust ja vihkab valet. Tema teeb õigust Jumala ees, naabrite
ees, vanemate ees, abikaasa ees, perekonna ees, sõprade, tööandjate või su-
laste ees. Te sõnaga, õiged ei tee midagi, ei vastuta millegi eest, ei lähe
kuhugi, ei võta osa millegi, ei sa sõpradeks kellegagi, ei võta ette midagi,
mis ei ole kooskõlas tõe ja õigusega. Nemad ei puutu, ei maitse ega loe
midagi, mis teeb kahju nende ihule, hingele, meelele ja mis võib kahju teha
nende mõjule jumalalastena või mis vähendab nende pihta hoolt Tema
teenistuses.

Õiged mõtlevad teistele. Neil on kahju vaestest, nad tunnevad kaasa
kadunule, nutavad langenute pärast ja võitlevad kõigest sõdamest Issanda
ja hingede päästmise pärast.

Kas sina, vend-õde, kuulud õigete hulka? Kui nõnda — siis rõõmusta!
Aga anna inimestele teada oma usku Jumalasse.

1. Hoidu, et sa ei arvetaaks oma õigusega. õigus on täiesti Jumala
töö; ainult Temale võid loota.

2. Hoidu kujutluse eest, et kui sa Jumala armu läbi oled jõudnud
nõude läbelaadumisele, näid võiksid maha jätta mõne tingimuse, mille täit-
mise läbi Jumala häameel on sulle osaks saanud. Sa pead uskuma, pead pal-
uma, pead ennast salama ja ikkagi iga päev ristid enesele võtma.

3. Hoidu niisuguse kujutluse eest, et võid olla hoitud õigena, ilma
et kaevaksid usut, armastuses ja teadmises Jumalast. Ühel kohal seis-
mist ei ole.

4. Hoidu kohtumõistmise eest, eriti nõtradele, vaestele ja langenule
selle mõõdnpuu järele, mille seadsid ühes enesele. Kellele palju on antud,
sellelt nõutakse palju.

5. Hoidu lõpuks hoolituse eest, kui sa ei anna kõike au ja kiitust
Pühale Vaimule, kelle juhatusel läbi oled saanud kõik, mis sinu juures puhas
ja Kristuse sarnane.

Kui sa aga ei või öelda, et oled õige, vaid ikka veel oled ebaõige
nihkist või iselikk, kui sa isemisi, kui sa tead, mis on häa, aga ei tee seda,
ja sa igatsed õigeks saada, kuid ei ole jõudu selleks; mu vend, mu õde,
mis pean sulle ütlemä?

a. Tunnistä andlilkult Jumala ees, et su seisukord ei ole õige. Üles-
tunnistamine on esimene samm õiguse poole.

b. Pane sõrm sellele, mis südamestunnistus ei tunnista õigeks sinu
elus; lahuta kõik enesest koha ja alaliselt.

c. Nõua andestust Jumalalt ja anna ennast Temale, et sa võiksid
elada õiget elu.

Kui sa ustavalit jälgid minu nõuannet, siis saab kõik hästi nüüd ja
on nõnda tulevikus. Sest Issand ütleb: Õelge kõigile, et kõik läheb tal hästi.

Univormi kandmise õnnistused.

MA olin kaunis noor sõdur, kuigi
olin pöördunud mitne aasta eest
ja Igatesin teenida Jumalat mit-
me õnnetu seas eel varjuliselmal pool-
lel. Jumal kutsus mind õnnelikeks,
sellepärast sain päästesõduriks.
Kui õnnelik ma olin, minnes piha-
päeval esimene kord koosolekule oma
uues univormis ja kandes oma esi-
mest nahkmütsi punase paela! Ma
tundsin suurt vastutust univormi
kandmisel, aga ma sain ka läbi elada
alulisemad õnnistusi, kui võisin aida-
ta õnnetu inimesi nii vaimselt kui
ka ihuliselt.

Tahaksin siin jutustada ühest kog-
emusest, kui sellest võiks olla kasu
mõnede noorele seltsilisele, kes on
habeelik ja ei julge hästi kanda uni-
vormi.

Olin mitu nädalat haige ja ei saan-
ud osa võtta koosolekust korpuses.
Näis, et haigus kestab veel mitu
kuud, kuigi mul oli luba välja minna
ja olla üleval.

Siis tuli mulle küsatus: see on
võimatu, et sa käid väljas jalutamata
univormiga, sa võid igatases võtta
mütsilist punase paela. Ja nii pidin
võtlema sellega mitu päeva; kuni
tundsin, et kui võtan paela ära, siis
tähebänd lasta lüpp langeda, ja see
tähebänd muu kaotust päästesõdaja.
Lõpuks läksin korpuse juhataja juurde,
rääkisin talle oma võitlusest ja
palusin teiejuhatust. Adjutant oli har-
likult väga kindel univormi kand-
mises; ta tahtis hästi univormeerit-
tud sõdureid, mitte ainult univormi-
vaid ka väljas rahvas seas. Siiski rää-
kis ta minuva väga targalt ja ütles,
et kui ma leian olevat kergema, käia
ilma paela, siis võin teha seda mee-
leldi, „aga“, lisas ta juurde, „pange
seda kõigepealt Jumala ette palves,
siis Tema annab kiilil õige vastuse.“

Tulles koju, kuulsin kedagi hüid-
vat. Keegi vana mees maalt jälgis
mind kiirete sammudega, ta vaatas
minule, näites punasele paela, ja
küsis, kas ma ei kuuluvat nende in-
meste hulka, kes jagavad toitu vaeste-
le. „Ma nägin univormi,“ ütles ta,
„ja tahtsin rääkida teiega. Olin lin-
nas liha müümas, aga ei võinud müüa
kõik. Tapamajas on pool vasikat,
ehk teie tahaksite olla nii lahke ja
anda seda pihniks perekonnale, kes
vaja sõid.“

Tänuga Jumalale, kes oli vastanud
mu palvele, läksin tagasi korpuse
ja jutustasin juhtumusest. Adjutant
oli väga rõõmus, sest ta oli just sa-
mal päeval külastanud mitme lapsega
perekonda, kes ei teadnud, mida süüa
eetlevale pihul.

Selles kodus oli küll rõõmu, aga ka
minu südames oli rõõm Jumalast an-
tud vastuse eest; see sündmus läbi
sain jõudu võiduks ja edasiastumise-
seks.

RAAMATUTE RAAMAT.

„Ma olen töötanud piibli
kallal, palunud piibli juures,
elanud piibli järele rohkem
kui kuuskümmend aastat, ja
ma ütlen, et ei ole muud raam-
matut, mis sarnaneks piibli-
le. See on kirjanuduse ime,
alaline tarkuse-allik, auline
üllatust raamat, müsteeriu-
mitte ilmutaja, petmatu elu-
juht ja ärarääkimata tõesti-
litate. Arge pange tähele in-
imesi, kes räägivad temast
halba, sest nemad räägivad
ilma teadvuseta. See on Ju-
mala sõna, mis on antud mei-
le inimlikus keeles.“

Samuel Chadwick.

Piibli nurk.

Ülendamine taeva kuningriigis.

„Minu kaks poega.“

Matteuse 20:21.

Meie tekst sisaldab kolm sõna; see tutvustab meid proua Sebedusega, kes oli väga huvitatav isik. Tema kaks poega olid ühinenud Päästearmeega. Kas neil päevil oli Päästearmeed? Kindlasti oli, sest ap. Paulus räägib meie päästmise kaptenist (inglisekeelse tõlge), ja andis nõu kõikidele kristlastele, olia vastupidavad kannatastes kui hääd Jeesuse Kristuse sõdurid.

Proua Sebedus oli muudugi rõõmus selle üle, et tema pojad jälgisid Jeesust, kuid ta muretseis nende tuleviku eest. Ta tundis, et nii hääd pojad olid teeninud parimat, mida Armeel ilal võib pakkuda. Nad pidid istuma paremal ja vasakul käel oma kindrali juures, nagu kolonelid või komandörid. Kahelmeel on Israelis palju emasid, kes tunnevad just sedasama oma poegade eest. Olge lahedad, kohalike ise proua Sebedusega, ma olen kindel, et ta võib selgitada teile rohkem oma asja.

Ta tuli oma kahe pojaga Jeesuse juurde ja igatses Tema! midagi neile. „Mida sa soovid?“

„Issand, luba, et need minu kaks poega võiksid istuda Sinu kuningriigis üks Sinu paremal ja teine Sinu vasakul käel.“ palus ta.

Jeesus vastas: „Sa ei tea mitte, mida sa palud.“ Kas nad võisid kindla kaudu Tema koormat ja juua Tema viha-kaarikat?

Noored mehed vastasid mõlemad: „Meie võime.“

Teie peate istesid jooma sellest karikast,“ vastas Jeesus, „ja teid peab ristitama sama ristimisega, millega mind ristatakse, aga seda ma, mida teie küsite minult, ei või mina ise anda.

Ma tahan öelda teile, mispärast. Sellepärast, et ülendamine taeva kuningriigis ei olene teie tööaja pikkusest, vaid kui palju teie töötate välja päästmist.“

Kuid teised kümme järgmist said kadedaks Jaakobusele ja Johannesele, sest Petrus otsis ka au, ning samuti Jundas, aga õpetaja näkkis neile alandusest, näidates, et teenri seisu-kohti oli üks kõrgemaid kohti ja töid Tema kuningriigis.

Proua Sebedus teadis väga vähe vaimulikust kuningriigist; ta tahtis ainult, et tema pojad oleksid rikkad, oleksid riietatud ilusate riietega ja võiksid tunda rõõmu parimast, mida maailm võib pakkuda. Nii oli tal meeles see mõte, tuues oma kaks poega Jeesuse juurde.

Tema arusaamine oli ekslik, kuid ta eeskujul oli ilus — ta tõi oma pojad Jeesuse juurde, tundes, et see oli parim tee tema aiahuusele.

Kui oleks rohkem emasid, kes tooksid oma poegi Jeesuse juurde nii nagu nad saavad neid kooli ja lütkooli, siis oleks meil rohkem meil

Lõpp 4. veerul.

EMADELE JA KODULE

Poeg palub pükse,

ja ema õpib salmi tähendust: „Enne kui sa hüüad, tahan ma vastata.“

VÄIKESEL kolmeaastasel pojalt oli laupäeva pärastlõunal ütlemata lõbus, lasta lugu siledalt vaibata trepil oma paksude väljasirutatud jalgedega. Tugevad sinised püksid olid väga kohased lügemiseks ja võttes arvesse sõitude arvu, teenisid nad väga hästi. Püksid ei olnud veel kaua tarvilikud, ja nende kulutamiseks läks veel kaua aega, nagu mõtles ema, kes oli võtnud oma juhatada ka kolmenädalise piiblikooli hiina naistele, välja arvatud oma kodused toimetused. See pidi algama esmaspäeval.

Saabus magamiseaeg, ja väike poiss pidi lahti riietuma. Kui tal olid seljas õõrid, istus ta oma voodis ja nägi, kuidas ema pani kokku tema riideid. Korraga ütles ema peaaegu kohkunud häälel: „Aga poeg, mis sa oled teinud? Vaata!“ Püksid kindlasti ei pidanud vastu nii kaua, kui piiblikooli pidi lõpema. Voodiriiet oli juba läbi kulunud ja istmekohal olid kaks kohta üsna hõredaks kulunud.

Ohkega ja võib-olla natuke väsinult ütles ema: „Need pidi kestva sulle kaua, ja nüüd mul ei ole enam aega sulle teha uusi.“ Siis järgnes kahetseja ülesannistus. Ta ei teadnud, et püksid kulunud, ja ometi oli nii lõbus lasta kaudu.

Järgnes palve või „Jumala tänamine“, nagu ta ise nimetas seda, ja väike poeg põlvitas oma voodis, et kõnelelda Jeesusega mõõdunud päeva üle. Täna ei olnud nii palju tänu kui harilikult. Tänuimestik oli täna lühem, sest tema süda oli koormatud. „Issand Jeesus,“ ütles ta, „ma olen väga kurb, et olin vallatu ja kuluta-

sin oma pükse. Sa tead, et emal on palju tööd. Tal on järgmisel nädalal piiblikool ja tal ei ole aega mulle teha uusi pükse; kas Sa ei oleks nii hääd ja saadaks mulle?“ Ja siis, põrastes oma suletud silmad ülespoole, ütles ta usaldavalt: „Ja Sa tead, kui ema teeb suurele vennale püksid, siis ta teeb sinna alati kaks taskut, ja mina saan ainult ühed taskud. Palun, kas ma võiksin saada uues pükstepearis kaks taskut?“

Emal süda oli väga liigutatud ja ta andis oma lapsele eriti sooja suudluse, pannes ta vaiba alla, ja läks alla jutustama juhtumusest isale. Nende laste palved töid Jumala sageli neile väga liigeldale.

Laul lebas suur pakk. Postimees oli just toonud selle. See oli kulunud pikal teel, kuid paki sisu oli korralik. Saatjad olid tundmatud sõbrad kodumaal, kelle sõrmed olid nobedasti aidanud misjonäre-emasid, kes oleksid pidanud töötama mitu tundi, kui nad poleks aidanud.

See pakk sisaldas väga palju udist — väikesed riided — mis pidi kergendama palju tulevate kuude tööd. Riided võeti välja ükshaaval paljude mõtetega ja tänuga kõige armastuse eest, mida need asjad esindasid, ja nad olid tänuiliku õhule, kes seisis kõige selle taga. Üsna al põhjani oli paar siniseid pükse; need sarnanesid paarile, mis kannatanud nii palju mõõdunud pärastlõunal. Ema võttis need oma kätte ja märkas niiskel silmil, et neil oli kaks taskut.

Ta läks magamistuppa. Kuldkähariline pää oli nii rahulikult patjades; poiss magas sügavasti, ning te-

ÜLENDAMINE TAIEVA KUNINGRIIGIS.

Algus 1. veerul.

meie koosolekuil. Haridus on hääd asi; saame enam harituks! Kuid haridus on oma piiril. Sinu poeg võib teha igasuguseid trikke; ta võib teada kõike autojuhtimise ja lennukite alal, kuid siiski võib ta olla ainult kõrgelt haritud loom. Haritud varas võib varastada ühe päeva jookslu rohken kui harilik varas kogu öö jookslu.

Emad, tooge lapsed Jeesuse juurde! Ta võib kaotada välise au, kuid ta onab väärtsi, mis on väga tarvilik eluvõitlusis.

Proua Sebedus tahtis, et tema pojad oleksid väga liigeld Jeesuse — üks paremal ja teine vasakul käel. Ius igatsus! Hoia ennast vormitust eest, mis hoiab ennast nii kaugele Jeesusest kui iganes võimalik, ilma et elada alalises usus; luldus: „Ligemal.“ Jumal, Sull! ja ometi elades ise kaugele ära Jumalast ilmalikus aus, üsna liigeld töötatud ma piiri juures ja päris viilistide maal liigeldal.

Oh, see uhke ema ei võinud kunagi aimata, et Jeesus liifakse risti ja järgnrid pillatakse latal! Päästja võis öelda üsna hästi: „Sa ei tea mitte, mis sa palud.“ Siiski juhatus ema instinkti tead öigele kohale, sest tema kaks poega said väga kuulsaks ning kogu maailm on saanud kasu nende pühendatud tööst.

Emad, võtke oma pojad palves Jeesuse juurde; viige neid kohtadele, kus teie arvate Jeesuse olevat. Kuigi olukorrad võivad muududa teistigi kui mõlestite, siiski, kui teie töite need usus maailma Päästja juurde, on palju, kes võivad tänada Jumalat nende sünnimise pärast.

Oled sa täna lugenud oma piiblit?

Kui pojad on ühenduses Jeesusega, kujube nende iseloom. Hääd iseloom on tänapäev tarvilik maailmale. Ise-loom ja annid ühendatud annavad hääd seisukoha äriilmas. Armastus on suurim asi maailmas, iseloom on kaunim.

Kuulsust võib kaotada, kuid mitte iseloomu. See jätab väle suruaua- ni jäljed, mis õnnistavad või neevad inimesi, liigeld nad elanud üheskoos. Jeesuse liigeldal olek juhatab mitu noormeest ülesmäge; see võib juhata neid ka võitluses või varjude- orgu, kuid nende all ja nende imber on igavesed hääd, sest kui Jumal la- seks ka kogu maailma hukkuda, siis- ki Ta ei jätta maha neid, kes looda- vad Tema le.

ma väikeses südames ei olnud mingisugust kahtlust, et tema palve ei saaks vastatud. Väikesed püksid ri- putati tema voodi jalgõtsa. Vara järgmisel hommikul langes tema pruunide silmade pilk neile, kuid ei võinud näha mingisugust üllatust. Ainuke asi, millele ta nähtavasti polnud kindel, oli taskute arv. Aga milline rõõm! Sää! oli kaks taskut.

Pakk oli mitu nädalat teel kodu- maalt. Kas see oli ainult juhus, et saadeti saabus sel õhtul õigeaks ajaks vastuseks väikesel lapse palvele?

Adjutant Rauchfuss.

OH, ET INIMESD KIIDAKSID ISSANDAT!

Tänage Jehoovat, sest Tema on hääd, sest Tema heldus on igaveseks ajaks.

Seda õelgu Jehoova ärilunastatud, keda Tema on vaenlaste käest ära lunastanud, ja on neid kogunud nende maade seest, hommiku poolt ja õhtu poolt, põhja poolt ja lõuna poolt.

Nemad eksisid ära kõrves tühja laane teel, ja ei leidnud mitte üht linna, kus nemad pidid elama. Neil oli nälg ja janu, nende hing nõrkene sees ära.

Ja nemad kisendasid Jehoova poole, kui neil kitsas käes oli; Tema päästis neid nende ahastusest, ja saatis neid õigele teele käima, et nemad läksid sinna linna, kus nemad pidid elama.

Tänagu nemad Jehoovata Ta helduse pärast ja Tema ime- asjade pärast inimeste lastees. Sest Tema annab kelli hinge- le, mis püüab saada, ja täidab näljase hinge häädga.

Laul 107 : 1—9.

NISU või UMBROHI?

Kirj. diviisi komandör adj. A. W. LOCKYER.

Matt. 13:24—30.

Jeesus osutus väga targaks õpetajaks eriti isapäevaste ja tavaliste asjade käsitamises ja nende muutmises elulisteks tõdedeks. Käesolev käänus. kõneleb selgesti igavesest tõest, mis juhib maailma, ja näitab eksimatat viimast lõppu, mil toimub „vale nisu“ lahutamine õigest nisust.

Umbrohi, millest kõneldades meie kirjakohas, on üks liik vale nisu, mis kasvades sarnaneb väga õigele nisule, mida isegi kogunud silm ei eralda enne, kui viljateras.

See umbrohi on mürgine, umastab inimest, tekiades tema halba tunnet. Schulet ütleb oma loodusloo raamatus, et see umbrohi on ainus mürgine rohi, ja ma mõlen, et sellepärast tarvitas ka Issand seda taime patu sümbollina.

Vana madu on vastane vägi, mis külvab kurja seemet inimsüdamesse. Ta läheneb märkamata, kuid toob enesega kaasa viletsust ja häda. Üsna lihtsalt tarvitat ta inimesi kui tööriistu kallale tungiks taevariigile. Kõik evangeeliumid kirjeldavad saatana sõjakavalust, mida ta tarvitab patu produtseerimiseks inimeste südametes ja Jeesuse Kristuse järelkäijates. „Jumala nisu“ moodustab saatana tegevusevälja.

Aias, mida Jumal istutas puhtuse aiaks, tahtsid Aadam ja Eeva saavutada sarnadust Jumalaga ning osutusid seeläbi pinnaks, millesse saatan külvab halba seemet ja tekitab hiljem umbrohu lõikust.

Aakana, ihaldades omandada kananiitlaste vara, moodustas oma ahnuse läbi vastuvõtliku pinnala halvale seemele. Tulemus oli jumalarahva kaotus ja ta enese ning ta perekonna surm.

Elisa sulane, Reasi, kes oli samuti ahne ja valelik, koges liiasti ruttu, et patutee on väga raske. Saatanast külvatud seeme toob peatse lõikuse, kuid meie kahjuks.

Juudas, kes kolm aastat oli Jeesuse jälgija ja ühtlasi ka Issanda laekur, moodustas omelt saatanale soodsa pinnala umbrohu külvamiseks.

Täna aset loome meie, et „ta jättis mind maha, armastades sedasinast maailma.“ Jällegi võitis saatan sõjakavalust, eksitades Jeesuse järelkäija.

See tõde osutub tõeks veel tänapäev. Ikka veel kasutab saatan aega ja võimalust, et külvata inimsüdamesse seda, mis toob sellele kahju ja hävitab jumalariiki.

EKSITUSE VÕIM.

Seda relva tarvitab saatan suure kavalusega. On kahjuks võimalik petta ennast ja teisi, ja isegi Kristuse tunnistajatena muutuda „saatana põlluks“. Kristus seletab seda, Goides (Matt. 7:22): „Paljud ütlevad minu vastu seltsamal päeval: Issand, Issand. Siis tunnistan mina neile: Mina ei ole teid ilal tunnud.“ Kuidas on see võimalik Jeesuse järelkäijates? Sellepärast, et neid peteti nende südametes. Mis pidi olema nisu, osutus umbrohuks ja ainuke vastus on maksev siinjuures: „Vaenlane on seda teinud.“

Mu kaasvõitlejad, ärge laske endid eksitada. Saatan püüab alati külvata umbrohtu ja kui meie ei valva, on ta tööli edu ja seda meie kahjuks. Tähenamisesõna kujutab umbrohtu nisu seas: halvad hääde seas.

KASVAVAD KOOS.

Nisu ja umbrohi kasvavad koos, kasutades ühtviisi kõiki esioigusi ja rõõme. Ilusat ilma, päikest, vihma ja nalle järgnevad õnnistusi.

Kõik inimesed, olgu hääd või halvad, elavad ühesugustes tingimustes. Jumal annab päikesepaistet kõikidele inimestele, ta õnnistused on püramatult

Külvaja.

Sel päeval läks Jeesus säält kojast ära, ja istus maha järve äärde. Ja palju rahvast kogus Tema juurde, nõnda et Tema pidi laevale minema ja maha istuma, ja kõik rahvas seisis järve ääres.

Ja Tema rääkis nende vastu palju tähendamisesõnade läbi ja ütles: Vaata, üks külvaja läks vilja külvama. Ja kui tema külvas, kukkus muist tee äärde; siis tulid linnud ja söid seda ära. Aga muist kukkus kaljupäälsele maale, kus temal ei olnud palju mulda; ja tõusis pea üles, seepärast et temal ei olnud sügavat mulda. Aga kui päike tõusis, võitis põud seda kinni, ja et temal juurt ei olnud, kuivus tema ära. Aga muist kukkus ohakate sekka, ja ohakad kasvadis üles ja lämmatasid seda ära.

Aga muist kukkus hääle maale, ja mõni kandis saja võrt, mõni kuuekümmet võrt, aga mõni kolmekümne võrt vilja.

Kel kõrvad on kuulda, see kuulgu! (Matt. 13:1—9).

A. W. Lockyer
diviisi komandör, adj.

kõikide päralt. Ta lubab halvadel meestel ja naistel elada koos häädega, mitte sellepärast, et ta pooldab pattu, vaid ta loodab, et iga inimene saab seeläbi võimaluse parandada oma teed ja muutuda õigeks nisuks, mida ta vastu võtab lõikusepäeval.

MILLINE ON KRISTUSE SEISUKOHT JUMALA TRUUDUSETA SULASTE VASTU?

Neile leidub tal vaid põlgust ja süüdistust. Ta pöördub variseride poole üteldes: „Teie salikud!“ Nad pähendasid teda ustavuse olematu Jumala vastu ja oma ebakindla eluviisiga. Oma järgritele ütles Kristus: „Iga taime, mida mu Isa pole istutanud, kistakse üles.“

Ta pole mitte muutnud oma tundeid ebaustavate sulaste suhtes. Ta ei taha üles karkada patuseid oma vabatahtliku vahetatuse pärast meile ja Jumala vahel. Ta jätab ebaustavad sulased kuni viimase lõikuseni, mil tuleb arutegemine kõikide inimestega ja hävitatakse umbrohi — „kurjad inimesed.“

MILLINE ON KRISTUSE SEISUKOHT USTAVATE SULASTE KOHTA?

Joh. 12:26. Kui keegi mind teenib, see käigu minu järel, ja kus mina olen, seal peab minu teener ka olema, seda tahab minu Isa austada.

Lugege samuti tähendamisesõna talentidest ja naeltest. Need sisaldavad Jeesuse seisukohta nende vastu, kes kõiges on ustavad. Ustavatel

*Tema visklabidas
„Tema on tema käes, ja
tema võtab oma rehel-
alust pühkida, ja oma
nisud aita kokku pan-
na; aga higanad võtab
tema kustutamata tu-
lega ära põletada.“*

Matt. 3:12.

sulastel on palju tundemärke, mitte ükski väliseid, vaid ka sisemisi. 1. Joh. 3:24, sellest tunneme meie, et ta meie sisse jääb. Valmused, keda ta meie annab. Kal. 5:22, aga valmu kasu on armastus, rõõm, rahu, pik meel, heledus, headus, truudus, tasandus, kahtlus.

a) Sisemine seisukord. b) Iseloom väljenduse inimese vastu. c) Iseloom väljenduse Jumala vastu. Room. 6:22, aga nüüd, et teie olete patust lahti ja Jumala orjaks saanud, on teil oma kasu, et teie pühaks saate.

Kolm mainitud kirjakohata annavad järgmise tulemuse: 1. Tunnistus Jumala ligiolut. 2. Selle väljendus meie kolmekordses elus. 3. Pühitus kui kasu.

Tähtis küsimus, mida peab vastama iga Kristuse tõeline järelkäija, on: olen ma nisu või umbrohi. Kas hingevaenlane pole hävitanud hääd tööd minus, mida algas Jumal oma Püha Valmu läbi. Olen ma nisu või umbrohi? Kui läheneb maailma lõpp ja saabub viimne lõikus, kas leitakse mind siis Jumala nisuidast või lõigatakse mind maha, et visata kustutamata tulesse?

Olge valvsad, et kurat ei võidaks pinda teie elus. Ärge laske endid eksitada ei sidamee aga elus. Vabanege kurjast ja otsige pühitust Jumala Püha Valmu läbi.

Tundke Jumala ligiolut, andke Talle täit väljendust oma elus, ja laske, et pühitus elus ja iseloomus oleks teie kasu.

*Kaotada meie elu,
meie viljata, äeskat' elu,
et selle asemel leida tuhat elu,
nende, kelle eest me sureme.*

Kui meie sirutame välja oma käe, et midagi vastu võtta, et leida midagi, et päästa midagi — meie kaotame midagi! Meie leiame selle mõtte kui punase joone kogu Jeesuse õpetuses. Ta paneb seda meie ette sõnades nisuivast, mis langeb massse ja sureb, seda meie näeme Laatsaruse ülesäratamises ja viimaks Tema suure lepitustöös Kolgatal.

See mõte näib kõnelevat iseenese vastu, kuid siiski, kui tõsine ta on vaimulus! Kaotada oma elu, või teiste sõnadega, unustada iseennast, on õnn. See tähendab hingele sedasama, mida tähendab ihule hää tervis.

„Kuidas on lugu sinu südamega?“ küsiti kord ühelt väikeselt lapselt. „Ma ei tea, ma ei ole kunagi tundnud seda“, oli vastus. Et olla kindel selle õiges seisukohas, on tarvis teada, et kõik asjad on nii nagu nad peaksid olema, samuti nagu meie tunneme seda ihulikus tervises. Ta täidab oma kohust, ja meie mõtleme vaevalt tema olemasolule, enne kui tuleb haigus.

Inimesed on leidnud, et „mina“ kaotamine tähendab võtta elu. Kui nad unustavad iseennast, on nad õnnelikud, kuigi see oleks ainult mõneks minutiks. Mispärast matab inimene iseennast lõbusustesse ja rõõmude otsimisse? Mispärast otsivad nad enesele peidupaika vaimulikes asutustes kas ühel või teisel kujul? Et põgeneda enese olemise tundmise eest.

Vägijookide tarvitamise põhjuseks on sageli — enese unustamine igatsus. Keegi mees, kes pöördus Armees kahetsuspingil ja sai päästetud, jutustas, et ta viieteist aasta jooksul ei läinud ühelgi õhtul kainenena voodisse. Mispärast? Sellepärast, et „mina“ tema sees oli nii hirmus, et ta tahtis põgeneda kõigest teadvusest tema kohta. Ta võis kogu aeg otsida selle järele, et unustada iseennast, ükskõik, mida ta ka ei maksnud, aga oh — kui surm oleks tulnud selles seisukorras, mis oleks siis saanud temast?

Sest Jeesuse sõnade järele leiab see tõsise elu, kes kaotab oma elu „Tema pärast“.

Kui meie kaotame oma elu, taga ajades raha, lõbusust, maailma au, siis leiame, et see on kibe ja kurblik. Elu, mille kaotame sellel teel, tõuseb kord jälle üles täis äratõukamist ja pettumusi, ning meie tahame pöörata oma südant ära sellest sooviga, et meie võiksime kaotada oma olemise igavikus. Aga meie ei loe mingisugusest võimalusest põgeneda ära iseenest tulevases maailmas.

Siin erineb vale enesekaotamine tõsise-st. Sul õnnestub kaotada oma elu mitme aasta jooksul. Sa peidad oma mina ühe minasse kõige järele ilma Jumalata. Kõik näib minevat hästi nii kaua, kui sa lähed siit ajast üle igavikku, ja siis sa ei või enam unustada iseennast. Sinu oma surematu elu leiab sind.

OMA ELU KAOTAMINE JA LEIDMINE.

Komandör Mildred Duif. †

Sest elu all mõtles Jeesus meele, hinge ja vaimu ühendust, mis teeb meid surematuiks ja mis on meie „mina“ terves igavikus. Ja sel ajal kui pühitsetud inimene leiab oma elus rõõmu ja õnnistusi, jätab päästmatu kogu aeg unustada oma äraneedvat mina, ja mälestusi, mis sellega ühendatud.

Päästetud niisama kui patused võivad hakata otsima oma kasu, ja otsides oma elu, nad kaotavad selle.

Elias seisib üks päev varem palg pale vastas neljasaja ja viiekümne südametunnistusega kõva mehega, aga ta oli haaratud kartusest Isabelli ees. Kaotada oma elu! Oh ei! Vaadates iseenesele ja vaadates oma piguga Jumalale, ta läheb ära kõrbe. Ja ta päästab oma elu. Ta läheb kaugele ära kõrbe ja istub kadakapöösa all.

On kuidas on nüüd tema eluga? On tõsi, et ta päästis oma elu, kuid ta esimene palve on, et ta võiks surra. „Võta nüüd, Issand, minu elu!“ Kui tõsi on see, et kui ta leidis oma elu, ta kaotas selle. Igavus ei rõhunud teda, sest ta oli viibinud mitu kuud üksinda väikese oja ligil, kuni see kuivas ära, ilma et ta oleks nurisenud. Ka ei olnud see tegevuseta olek, mis rõhus teda alla, sest ta ei teinud mingisugust suurt avalikku tööd, elades vaese lesenaise kojas, ja ometi ei suutnud üksluisus võtta temalt julguse ja rikkuda ta rahu.

Nüüd oli kõik muutunud. Ta oli suure põnevusega pidanud kinni varandusest — oma olemisest — mis näis olevat hädaohus, ja ta oli päästnud selle, aga nüüd tal ei olnud enam meelegaad sellest. Tunnistus Jumala ligiolust oli kadunud, mis tegi elu väärtuslikuks, ja kui Elias lamas kadakapöösa all, vaatas ta tagasi oma elule, leides säält vigu ja tehese enesele etteheiteid. Kas ta leidis oma elu? Ja, aga ta kaotas kõik, mis tegi elu elamisevääriliseks.

Kas meie ei ole kõik kord korra järele kogenud sedasama, mida Elias? Oma tahtmise mahajätmine ja kaotamine Jumalale, on tõsise rahu, tõsise puhkuse saladus. Kas tuhanded ei ole ise olnud oma õnnetuse ja kurbuse põhjuseks, selle läbi, et nad ise valitsevad oma südame üle ja on Jumalale sõnakuulelikud ainult nii palju, kui nad ise soovivad seda?

Oma elu otsimine, kas vaimuliku või mitte, tähendab kaotada seda. Otsida enese paremust, kas usklike või patuste seas, on kindel tee ebaõnnestumisele. Igatseda tõusta kuskile kõrgele, tähendab saada alandatud Tema silma ees, kes ütles: „Kõige suurem teie seast olgu teiste teenija.“

„Aga mis meie muretsete oma elu pärast? Pange tähele lillekesti välja pääl, kuidas nemad kasvavad.“ Lase Jumal valida maapinda, kus sa kasvad, ja lase Tema määrab, kui kaua sa pead olema sääl. Ära püüa kasvada ise valgemaks, kui teised lilled, vaid püüa aidata, et ka teised lilled muutuksid valgemaks. Lase su elu kaob! Anna see Jumala kätte, ja sa elad läbi iga päev, et sa „leiad“ rikka õnnistatud elu.

Külvaja.

Siis kuulge nüüd teie tähendamisesõna külvajast:

Kui keegi kuningriigi sõna kuulab, ja ei mõista seda mitte, siis tuleb tige ja kisub seda ära, mis tema südamesse oli külvatud. See on see, mis tee äärde on külvatud.

Aga mis kaljupäälsele maale külvatud, see on see, kes sõna kuulab, ja seda varsti rõõmuga vastu võtab; aga temal ei ole juurt eneses, vaid seisab aga üürikeseks; kui viletsus ja kiisatus tuleb sõna pärast, siis pahandatakse teda varsti.

Aga mis ohakate sekka külvatud, see on see, kes sõna kuulab; ja seesinatses maailma mure ja petis rikkus lämmatab ära, ja see jääb ilma viljata.

Aga mis hääle maale külvatud, see on see, kes sõna kuulab ja mõistab, kes ka vilja kannab; ja mõni kannab saja võrt, aga mõni kuuekümmet, aga mõni kolmekümmet võrt vilja. (Matt. 13:18—23).

Selles loos kuuleme, mis tähendab tegelik elu noortele naistele ja leskedele Indias. Susila lugu huvitab kõiki.

JUTUSTUS Susilast, Bengali külatähdrukust, annab mõningaid iseloomustusi India külaelust, mis põhjustaksid noortegu ristiusu maadel tänama Jumalat õnnistuste eest, mida Kristus toonud naissoole.

Olukord, milles sündis Susila, oli täieline vastand olukorrale, mis ümbritseb ka kõige vaesema lapse sündi ristiusu maal. Noorele emale, kes elas oma türelejade sugulaste keskel, ei pöördud eristist tähelepanu — ta jäi kunagi lapse sündimiseni perekonna teenijaks. Haigestunute lohistas ta ennast väikesse kõrvalruumi, kus ainsaks mööbliks oli määratud ase, ja sääl üksildisus sünnitas ta oma esimese lapse. Üksinda veetis ta sääl terve kuu, sest keegi ei lähenenud talle, välja arvatud korrad, mil nad ettevaatlikult asetisid ta toidu ukse kõrvale. Olles mahajäetud kõigist, leidis ta oma suureks õnnetuseks, et ta oli sünnitanud tütre.

Vileaaastane pruut! Rõhutud ja kurb, sest ta polnud kunagi varem viibinud kodust ära, sellepärast lubati teda tulla lühikeseks ajaks ta-

gasi ema juurde, et harjuda labkumise-ga. Üheksa-aastaselt juba lesk. Need on Susila lapse sündmused.

Vaene väike Susila! Nad tulid ja ütlesid talle, et ta abikaasa on surnud, kuid nad ei tunnud talle kaasa, sest nad teadsid nüüd, et vaatamata tema ilusale välimusele ja korralik- kudele elukometele, on ta süüdi milleski patus, sest muidu poleks ju- maalad tapnud ta mehe. Kutsuti juuksur, kes lõikas ära ta ilusad must- dad käharad. Ta rihetati üleni valgesse, mis on lese tundemärk, ja jäeti üksi- nutuma oma kaotust.

Matusel pidi väike lesk hoidma käes tõrvikut, millega ta süütas seitse korda puurita, puudutades iga kord tõrvikuga surnu suud. Kogu toiming mõjus temale erutavalt.

Sellest ajast päle anti talle vaid üks kord pöörata süüa lihtsamat lese- tüdruku, kunagi ei tohtinud ta enam kanda kauneid riideid ega kalliskive, mida ta kandis varem. Raskemat tööd majapidamises anti talle ja kõik ebaõnnestumised majas loeti tema arvele.

Ühel päeval nägid Susila küllasse kaks naismisjonäri, kes kõnelesid Jeesusest, kes armastab inimesi. Susila oli kuuldust haaratud. Ta tahtis veel enam kuulda Jeesusest ja soovis luba minna leskede kooli, mida juhataksid naabrikülas mainitud misjonärid.

Kuigi Susila ja teised õpilased

kuulusid paremasse seisesse, siiski et nad olid lesed, ei arvatud neist palju. Misjonärid, kes elasid iga- päev tõelist uuesu ja armastasid oma hoolitsetuid, mõjutasid neid sügavalt ja võtsid neid Jumalale.

Susilast sai õpetaja ja hoolas Kristuse eest võitleja, töötades kõl- jal eduga. Sellest kord nii viletsast ja rõhitud lesest loeme meie, et ta 26-aastaselt ikka veel õpetas kudu- ma oma õpilasi ja igal reedel käis jutustamas majades linnas või kül- lades, lisaks veel aidates pühapäeva- koolis. Ta mõju misjonikoolis oli suur. Ja siis —

Meie näeme, kuidas keegi Bengali usklik jutustaja teeb Susilale abel- lumise ettepaneku. Ta näine oli surnud aasta eest, jättes järele kolm väikest last. Isa oli pöödnud hoo- litseks nende eest ja ka jatkata so- nakuulutamist, kuid see oli pikapea- le kujunenud raskeks. Sellepärast otsustas ta otsida omale abi. Ta va- lik langes Susilale. Kolm kuud kaal- us ja palus Susila ning jõudis siis venele, et see on Issanda tahtmine.

kes kutsus teda astuma seda sam- mu, ja laulatus leidis aset.

Lapsed, kellele ta oli tõsiseks emaks, armastasid teda väga, mees leidis temas otsitava elukaaslast ja elu muutus kord nii õnnelute Susi- lale õnnelikuks. Rõõm ja rahu va- litseisid nende perekonnas seni, kui Lunastaja viis Susila koju.

sed kõvad terad pudenesis ta kätte. Neid nokitses ta süüa omaette, istu- des rukkiahjaja all.

Säält leidis teda Liidia ja kutsus koju teed jooma. „Aga mees ütles, et me pean koguma kimbu lõikuse- pühaks“, seletas Susile raputades oma käharpääd.

„Talunik Jaakob ütles nii! Hää küll!“ ütles lahke Liidia, „tule nüüd teed jooma, siis pärast seda ma aitan sind.“

Päale teetöömist kosjus nad en- didele kuunis suure kimbu, ja Liidia sidus ilusasti kokku. Nad panid sel- le kõrvale ootama lõikusepüha. Hil- jem kätpestas Liidia isa ka mõned pruunid leivad, mis pidid seltsima kimbukest.

Salmele meelidis päält vaadata, kui leivad valmistati.

Liidia jagas taigna osandeks ja kaalus neid, kuna isa andis nelle ilusa kuhu.

Susila lükati leivad suure pikavarre- lise lahdiga kuuma ahju, kuhu neid jäeti kripsema.

„Liidia, lase ma vaatan, kui need võetakse välja,“ palus Salmel.

„Oh ei, mu armas, sa ei pea olema

Tegelik elu Indias.

Tänavapoiss — misjonär.

Keegi noor naine tuli Inglismaal pühapäevakooli juhataja juurde ja küsis, kas ta ei võiks tarvitada ka teda kui õpetajat. Vastus oli, et sel silmapilgul on juba küllalt õpetajaid, aga kui ta võib koguda enesele lapsi, siis võib ta ka saada ruumi.

Järgmisel pühapäeval õnnestus tal koguda enese ümber neli poissi. Kuid järgmisel pühapäeval puudus üks nende seast. Õpetajanna läks välja tänavale, ja tal oli õnne koha- ta poisiga. Järgmisel pühapäeval puudus ta jällegi ja juhataja käsil pidi ta jällegi otsima poissi, kelle leidis selgi korral.

Nii juhtis iga pühapäev. Kord-kor- ra järele kaotas ta oma julguse, kuid juhataja manitses teda jatkata. Ta pidi ikka ja ikka uuesti otsima poisi, et saada teda pühapäevakooli.

Lõpuks, mitme kuu järele, tuli ta ühel pühapäeval, oma noore õpetajanna üllatuseks, ise kohale. Ja sel- lised ajast päle ei puudunud ja kor- dagi.

Mitu aastat möödus. Ühel päeval võis näha Londoni raamatukogus ke- dagi kahvatut noormeest süvene- luid lugemas raamatut, millel ime- likud märgid ja kujutlused. Ja kes oli see noormees?

Pühapäevakooli-poiss — see väike metaik poiss, keda ta õpetajanna pidi otsima tänavalt iga pühapäev.

Ja mis oli ta nimi?

Robert Morrison, kellest sai Hiina kuulsaima misjonäri.

Meie pühapäevakooli lastele.

1. Külasta korrapäraselt oma pühapäevakooli.
2. Püüa saada enesega kaasa grupi- koosolekule veel teisi lapsi.
3. Palu pühapäevakooli ja oma grupi juhataja eest!

kogu aeg siin ruumides.“ ütles onu. „Jookse ja mängi aias, ja kui nad on valmis, siis Liidia helistab suurt sõõrikella, et sa tulksid sisse.“

Salmel jooksis välja, aga ta ei läinud kaugemale. Pagaritos aknad olid aina poole ja kikkivarjul ulatas Salmel näha läbi akna oma tõukat onu. Kord korra järele tuli ta ja küsis onult: „Palun, kas nad on varsti valmis?“

Lõpuks jooksis Salmel natuke kaugemale, mängides kassiga, kui ta kuulis korraga kellahelina, ja ta jooksis ruttu vaatama, kuidas auru- vad leivad võeti ahjust.

„Kas nad on küllalt pruunid ja ilusad lõikusepühaks?“ küsis onu naerdes.

„Oh jah, nad on ütlemata kenad! Kõige, kõige ilusamad leivad maail- mas!“ ütles Salmel.

„Jah,“ ütles onu, „ei midagi muud kui kõige parem on küllalt hääd and- miseks Jumalale.“

Ja Salmel mõles sellele kogu ilu- sal lõikusepühäl.

Salme rukkipoollul.

RÜÜD ON väike Salme? Onutütar Liidia otsis teda igast paigast. Ta otsis teda aias, väljal, tubades ja leivaküpsetamise ruumis, sest Liidia isa oli pagar.

Aias võib vaadata alla rukkipoöl- lule. Kui Salme tuli esteiks onu juurde, oli rükis peaaegu sama kõrge kui Salme oli pikk. Rükis oli kol- lane ja valmis lõikusele.

Läbi aia vaatas Salme, kuidas me- held tulid suurte masinatoga ja ho- bustega ning niitsid rükist.

Aga kuus oli Salme nüüd kogu aeg? Sel hommikul nägi ta, kuidas rükis pandi hakatasse. See valmistas temale palju lõbu. Ta võis puseda just läbi aiaaegu ja minna põllule. Ta läks alla mööda põlluaärt ja oli sääl suurte valgendavate põldude keskel täiesti üksinda.

Säält tuli talunik ise vaatama, kui- das rükis oli pärast pikka õõvihma. „Noh, väike, kas sa hõõrud rükist?“

Salme ei mõistnud, mida talunik

tahtis öelda sellega, ta naeratas al- nult ja jälgis meest, minnes vaatama põldu ja „rükki-telke“, nagu ta nimetas seda. Siis võttis talunik mõned lahtiselt maas lamavad rük- kipääd ja andis väikesele tüdrukule, öeldes:

„Tee ilus kimbu lõikusepühaks, ainult ära mine kaugelt teistele põl- dudele, muidu sa võeid kaotada oma tee koju.“

Siis ta läks ära. Salme korjas endale rohkesti rukkipeäd. Aga väl- jas oli väga palav, ta võttis oma mütsi päast ja istus „rükki-telgis“.

Kuskil oli ta näinud pilti, kus mõ- ned mehed kõndisid läbi viljapõllu. Ja kui nad kõndisid, võtsid nad vilja- päid ja hõõrusid neid peo vahel. Võib-olla sa oled ka näinud mingi- sugust sellesarnast pilti? Ja võib-olla sa oleksid võinud jutustada Salmele seda lugu pildisid?

Hää küll, Salme tegi just sedasam- ma, mida need mehed. Ta hõõrus päid oma väikeste käte vahel ja krip-

„Edasi, me võidu saame! Hallelujaja!“ Teateid päästesõjast meie võitlusväljal.

Tallinn I.

Issand on olnud meiega ühes võitluses. Meie oleme loonud seda mõjundit nädalate jooksul, kui mu abikaasa ja mina oleme siin. Suured hulgad on kogunud meie vabahukukooskõule. Viimase pidasime ühel neljapäeva õhtul Rannaväravamael. Pimenes. Uduvihm langes valkesti. Siiski meie ümber kogunenud teie rahvahulk ei nihkunud. On auline kanda tunnustusi Jeesusest nihiast lauludega kui kõnega. Puhkpillikoor on väsimatult võtnud osa vabahukoojast ja olnud suureks abiks. Keelpillikoor on ka töötanud ustaval, lastes oma gitarresid heliseda. Noored ja vanad olid terve sõdamega kaasas.

Ja nüüd on jõudnud aeg, mil hulgad kogunevad meie ruumikasse saali. Koosolekud olid aulised ja Jumala Vaim oli ligi. Patused tulid nuttes kahetsuspingele ja äralangevad tulid tagasi koju.

Laupäeval, 15. septembril oli meil laulu- ja muusikaõhtu. Koor laulis koorijuhil Lehmanni juhatusel. Kavas oli pööle selle veel soolo- ja duetti ja triolaule, pianosõitu ning deklamatsiooni. Nimetatud õhtu õnnestus isegi teisest hästi ja oli õnnistusrikas.

Ka pühapäevakool on kasvanud. Uued lapsed on sissekirjutatud ja meie usume aulist aega laste ja noorte seas.

Lapsesõduritel oli väike omavahe-line pidu pühapäeval, 16. sept. Nad mängisid ja laulsid nii kenasti. Seersant Salm teeb oma parimat väikeste sõdurite kasuks.

Nii tõmbame usus ühes kõik purjed päästimesse laeval ja usume, et laeval meil räägab neid. Meie tahame kristna ühiselt edasi võitma Eestit Kiristusele.

J. O.

Tallinn II.

Suvi oma mitmesuguste võimalus-tega on möödunud. Sügis on jõud- nud ja töö läheb edasi nelja seinä vahel.

Oleme käinud väljas levitamas evangeeliumi laulude ja tunnustuse kaudu nii palju kui võimalik. Suured rahvahulgad kogunesid kuulama päästesõdurite sõnumit. Aga väga kahju, et Põhjamaa suvi on nii lühike. See tuletab meie meelde meie elulühidust. Meie oleme noored ja terved, niisama kui suvi on ilus ja kena, aga enne kui võime veel mõelda, tuleb sügis, pühkides ära kõik lilled. Aidaku Jumal meid kõiki olla valmis, kui see päev jõuab meie elus.

Sügis on lõikuseaeg, mil talunikud koguvad oma töövilja aitaadesse. Meie palve on, et me võiksime kanda kallist lõikust teevanitatesse.

Septemri algul oli meil rõõm saata teiest korjusest esimese kandidaadid kadetkooli Helsingi. Kandidaadid H. P. ans o oli õnnelik selliseli- nes, kes avas tee mitmele, kes jälgi- vad teda. Kasvatagu Jumal teda häaks hingedevoitjaks meie armsas Päästearmees.

Meie kõikide soov on minna edasi ja teha oma parimat ristilipul all.

J. Salminen, kapten.

Tartu.

Kuuludes suurde päästesõjaväkke, oleme sirutanud eesmärgi poole, vii- dedes Jumala ja Armees eest. Ju- mala teenimine nõuab õhvreid, oleme sead läbi elanud eriti mõõdundu ko- jooksul Tartu korpus. Sirutasime käed jumalagaütjaks kapten Blee- sile ja ltn. Matveusile, kui nad lahkusid, et minna uutele tööõldu- dedele. Mälestused ühisest võitlus- ajast püsivad.

Jeesuse kurvameelne hüüd: „Lõi-

Kaks õnnelikku päästesõdurit.

ÜKS meist on tulnud eluõh- tul üheteist- kümmendal tunnil, teine tuli vara elu- hommikul — Iss- anda viinamäele tööle. Noor õde on õnnelik ja rõõmus, et tema patud on andestatud Jeesuse Kristuse ristisuru läbi. Tema riid- ed on valgeks pest- tud Talle veres Kol- gatal. Tema ees on tee lahti kogu ma- ilmas; ta tuli Ju- mala juure oma varases nooreas ning ta võib kuulutada kõige maail- ma rahvastele püha evangeeliumi Jee- suse Kristuse auvest kannatusesit. Tema ristisurmaast ja ülestõusmisest, Tema taevanimisemisest ning Tema jälitulemisest, kui Ta tuleb kohut mõistma elavate ja surnut päle.

Issand niistagu seda noort pääste- sõdurit, kes nii varasel eluhommikul tööle hakkas Issanda viinamäel!

kust on palju, aga pisut töötajaid!" kostis meie kahe noore sellisile A. Tenenni ja J. Padari kõrvu. Nad läksid õnnelikku kadetkonnena Hel- singi, — jättes kõik. Sellisilste pal- ved korpuses jälgivad neid: „Issand, tee neid kõbilisteks töötajaks oma viinamäel!"

Ülejäanud hulk hoiab lippu lehvita- mas, võitlus ja võit korduvad, pääs- tevanker nihkub edasi. Hallelujaja!

H. Eimann.

Eelposti töö.

„Meil on üks Jumal, kes aidata võib.“

Need aulised sõnad on olnud õ- nistuseks paljudele, noorile ja vanule kohtis, mida olen külastanud. Ligi on olnud ka Jumala õnnistused kooskõule. Mitmes kohas paluti jälle ja jälle laulda: „Meil on üks Jumal!" jne. Ning tuntud oma haara-

Eva Vikmann, Tallinna I.

Mu sõber, kes sa loed neid ridu, ära oota paremat nega! Tule ruttu, Jeesus kutsus sind täna! Ta viina- mäel on palju tööd sinule. Tule, noor, tule, vanu, sinu palk on suur!

Matteuse ev. 20 : 8-9.

vate sõnade poolest on laul „Kiitus", mida pidin igas kohas laulma.

Paides ja Pärnus oli võimalus kaasas olla pühapäevakoos, kuhu oli hulk lapsi kogunenud. Jutusta- sin väikesed lookesi Jeesuse armees- tusest, õpetasin laulma üht Armees- koori ja mängisin okarina soolot. Rõõm oli nii õnnelikku lapse. Keda huvitab Jumala sõna. Oh et Jumal neist lastest teeks hääd Eesti koda- nikuid! Ka vanu ei võinud ma unusta- da. Pärnus pidasin nelle vanade- kodus väikese kooskõule. Nemaad laulsid rõõmsa südame ja sünga: „Meil on üks Jumal.“

Peaegu igalpool võisin näha lah- ket vastutulekut Päästearmeele, hing- eodatakse, millal Armees avab tule neis paigus.

Jumal õnnistagu Armeed ja eel- posti tööd.

„Edasi, me võidu saame! Halle- lujaja!"

K. F. Bernard, ltn.

Diviisi komandör külastab Tartut.

Laupäev., 21. okt. kell 19.30 — Päästmiskoosolek.
Pühapäev., 22. okt. „ 10.30 — Päästmiskoosolek.
„ 15.30 — Sõdurite koosolek.
„ 19.30 — Päästmiskoosolek.

Rahvusvahelisi teateid.

Soome. Leitnant-kolonel Gordon Simpson võitis vastu kindraliit lahukimiskäsituse. Tema uus töökoht on pääsekatrinarina Lääne-Indias, ja ta asub elama Kingstoni Jamaika saarele. Ta sõidab sinna oma abi- kaasaga ja tütre Margaretega umbes kuu aja pärast. Päästearmees 100 Jamaikas algas aastal 1887 ja sõit ta levis peaaegu üle terve Lääne- Indias ja ka Ameerika mandrile. Ise- ärarais tähelepanuväärne on siin töö pimedate ja vanide seas.

Ida-Aafrika. Keegi suguvõsa pääl- ik on väga vaenulik ususaajale. Ta lastis süüdata Armees saali ja vangistas sõdureid, kes palusid kogu õõ nagu Peetruse vangistamiselgi. Hommikult anti nelle vabadus. Pääs- tesõdurid läli kogeavad sedasama, mida võime lugeda Apostlite tegudes.

Briti-Guiana. Keegi ensain läks määratud kohale juhutama kooskõ- le. Joudes oma autoga jõeni, mil- lel puudes sild, jättis ta auto ja ujus üle jõe. Siis kõndis ta rohkem kui 30 kim, ujudes veel üle kahe jõe ja pidas oma koosoleku õhtul. Ta kõn- dis tagasi sama teed ja lüüdis kellegi inglise kordiku maas lammas, vä- ka haigena skorpionit hammustami- sest. Ensain toimetata ta haiglasse ja läks oma teed.

India. Pidalitõbiste koloniis oli rõõm vastu võtta haigete seast veel neliteist sõdurit. Kolonis on olemas ka oma puhkpilliorkester. Liigitu- on näha neid mängimas mitmesugus- te abinõude kaasabil, sest mitmetel nende seast puuduvad sõrmed. Ometi tahavad nad kiita ja tänada Jumalat aulise päästmise eest.

KINDRAL

juhata esimest koosolekut pühitus- kooskõule seeriast, mida peatakse Londonis Claptoni kongressisaalis. Suur rahvahulk kogunes kuulama kindrali ja ilusat laulu- ja muu- sikaettekannet. Muuseas esines uus laulukoor, mis koosneb 200 lauljast ja on moodustatud osavõtukas sarnase iseloomuga kooskõule, ning seda ni- metatakse „East London Salvation Chorus". Kõige läbi, mida tehti kooskõulel, rääkis Jumala Vaim ja tegutses üksikute hingede juures. Käskimünnend kuus hing kulsid Vaimu maailmst ja otsisid kahetsus- pingil Jumala jõudu võidurikkate etel.

Paar päeva hiljem külastasid kind- ral ja proua Higgins kaht saart Inglise kanalid, Saint Heller'i ja L'Isle't. Esimesel saarel peeti püha- päeval kolm aulist koosolekut, mis olid täis õnnistusi. Kindrali poolt antud sõnum tungis südamesse ja õhtusel kooskõulel võis näha neliteist päästmist otsivat hing kahetsuspingil. Järgmisel päeval juhutati L'Isle's pü- hituskoosulekut pärastlõunajal ja päästmiskoosulekut õhtul, mil saal oli tungis täis. Külastus oli suureks vaimustuseks päästesõdureile väike- sel saarel, ja kaks hing otsisid päästmist.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblikestid oktoobris.

Ap. teod.	17. T. 20:17—30
1. P. 10:17—33	18. K. 21: 1—10
2. E. 10:34—41	19. N. 21:11—20
3. T. 11: 1—18	20. R. 21:21—31
4. K. 11:19—30	21. L. 22: 1—15
5. N. 12: 1—10	22. P. 22:16—29
6. R. 12:11—25	23. E. 23: 1—12
7. L. 16: 1—10	24. T. 23:18—23
Õpet. sõnad.	Ap. teod.
8. P. 16:11—21	Paulus — mis- jonär.
9. E. 16:22—33	25. K. 13: 1—12
10. T. 17: 1—14	26. N. 13:13—31
11. K. 17:15—28	27. R. 13:32—41
12. N. 18: 1—12	28. L. 13:42—52
13. R. 18:13—24	29. P. 14: 1—20
14. L. 19: 1—16	30. E. 14:21—28
15. P. 19:17—29	31. T. 15: 1—12
16. E. 20: 1—16	

PALVEAINED.

- Oktoober 1. Jaapan.
„ 8. Vaesed ja töötud.
„ 15. Meie oma korpus ja tööpirkond.
„ 22. Need, kes koormatud ja allasurutud.
„ 29. Hollandi, Lõuna-India ja kõik töötajad pidali- tõbiste keskel.

„SÕJAHOODU“ VOITLEJATE AUNIMESTIK:

Nr. 50. — September 1933.

Ohvitserid:

Ltn. K. Bernard 100, ltn. V. Muul 50, ltn. H. Eimann 25.

Allohvitserid ja sõdurid.

Seers. H. Sandberg 50, seers. E. Niemann 95, seers. P. Leemann 34, hekur J. Kütt 30, envot L. Bakul 30, muus. M. Ernits 27, seers. E. Viik- mann 25, seers. L. Rattik 25, sõdur L. Kreos 25, k.-k. L. Thaling 25.

□ □ □

Koore

1. Sää! on rööm just nüüd, Minu südame sees on rööm just nüüd, Ma kandsin üht rasket koorat, Kuid see võeti mull — Minu südame sees on rööm just nüüd.

2. Jah, Juuda soo lövi ees murdub kõik ahel, Ta unesti võite toob alati meil!

3. Mul on nii vähe anda Sull' See eest, et Sina oled mul, Mul on nii vähe anda Sull', Kuid kõik seda võta nüüd.

4. Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd, Ja Tema pühadust nüüd iga päev, Nii et see kõlaja ka üle maa; Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd, 5. :: Kui Jeesus ligi teil ::; Päästetaks hingi ja ärkamist on, Kui Jeesus ligi tell.

1.

1. Rutta tõeseemet nüüd külvama, Külvamisega möödub liig kiiresti; Külvaja siis vana ja hilja ka, Alati külvaja vaid uskudes, :: Lõikus on auline! ::;

Külvad sa valgel või pimedal a'al, Külvad sa nõruses, külvad sa väes, Kuigi sa lõikust siin näha ei saaks, Täevases kodus teada näed igavest.

2. Langeb muist seemet teeaartele, Kõrvetavpalava kaljudele, Saavad muist ohakaist lämmatud, Siiski muist langeb hää pinnale, :: Lõikus on auline! ::;

3. Külvad sa seemet hirm-valuga, Külvad, kui maailm siad rumalaks peab, Külvad, kui kuulida saad sõnamist, Külvad, kui teised ka naeravad, :: Lõikus on auline! ::;

4. Külvad sa südamevaluga, Külvad sa pisarad palgede pääl, Külvaja, pea jõuavad lõikajad Röömuga vihkusid koguma, :: Oh, milline lõikus on? ::;

2.

1. Kõigud elumerel usulaevaga, Kardad, et pea laintesse pead vajuma — Arva kokku õnnistused — näha saad: Kindlasti veel Jeesus tormi vaigistab.

Arva kokku õnnistused sa, Kindlas usus, suure hoolega. Arva kokku kõik, mis Jumal teind, Ja Ta armastusest imetlema pead.

2. Kõnnid kurbuses ja mures — rõhitud, Tundub rist nii raske, oled kooratud. Arva kokku õnnistused, mis sa saand — Röömpisarad siis silmist voolavad.

3. Kui sa näed, kuis teised vana koguvad, Meeles pea, et Jeesusell sa kõike saad. Vaiksest arva õnnistused — kindlalt tea: Keegi taeva kaduusega ei saa.

4. Kui sa varjudega kohtad eluteel, Looda päästja pääle, röömsaks saab su meel. Arva siis ka õnnistused hoolega — Koju rahuriiki sind siis kannab Ta.

3.

1. Külvaja hää seemet vara elu algul, Teisi päästma tõtta, ennast ohverda. Varsiti jõuab sügis, millal võiduröömus Üheskoos kõik põllult vihud kogume.

2. Vihud kogume ::; Võiduröömus põllult vihud kogume.

3. Kui sa nuttes kõlvad elu noorel ajal, Südant jõuad anda — Jumal tasu sul. Pisaraid ei ole sellel röömpüüval, Kui me kord kõik läeme lõikust koguma.

4. Külvaja päiksepaistel, ehk kui taevast pilves, Külvaja hoolimata eluraskustest, Kui on valmid vilid, meie vald vaikind, Viljalõikusele ruttab hingeke.

R. M. 119.

4. 1. Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hää! Rahvaste hulgal, inglilkoor: Jumal on hää! Xrgaku üles magajad, Et vere läbi pääst-

Lõikusepäha tänuandmine.

1.—18. oktoobrini 1933.

lgas korpuses juhatakse erilisi koosolekuid, mille üksikasju leiata kohalikes ajalehtedes.

Palutakse, et meie sõbrad annetaksid raha ja valmistaksid mõnd asja väljamüüjale, Armeed töö abiks Eestis.

mist saaks, Siis kiituses kõik laulaksid: Jumal on hää!

::; Jumal on hää! ::; Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hää!

2. Laulgem, et kõlaks igal pool: Jumal on hää! Armulaud taevast kaetud meil: Jumal on hää! Veri meid patust puhastab, Vaim meile valgust, elu toob. See pärast kõlab laulukoor: Jumal on hää!

3. Issand on sõbraks, Isaks meil, Jumal on hää! Õndsate osa taevast saäl, Jumal on hää! Ta arm on meile täielik, Meid igast murest läbi viib. Avanud taevause Ta: Jumal on hää!

5.

1. Me laulud ja me motto On hinge päästmine. See laia ilma pääl On kuuldajal pool, Et Jeesus kutsus patustaid, Nii piibel ütleb meil, Ta lumivalgeks peseb neid ja armastalt kutsus kõik.

Edasi julgelt kõik, Nüüd hingi otsime, Maailmast patuseid Ta juure kutsume, Rikkad austab Ja vaesed, alitud, Jeesus ootab kõiki teid.

2. Ehk maailm meile vastu, See meid ei kohuta, Sest Jeesus käib me elu Ja aitab võidelda, Kui tule müür me ümber on, Ta kaitseb omakäed, Me kuulutame päästmist Neil', kes on langenud.

3. Siis läeme julgelt sõtta Me kogu ilma eest, Ja Jeesu veres ka nüüd röömsalt hüüame! Siis julgelt sõtta läheme, Ehk ise nõrgad me. Kui armastame hingesid, Siis Jeesus aitab meid.

6. 1. Kes mu hingeukse pääl koputas, Kui veel kindlind maailma teed? Jeesus oli see, Talle viimati Tegin lahti ma siidame.

2. Röömpüüdale mind sai kutsunud Sõbra juure, kes imelik on. Nagu

Tee lahti, lahti, Südant tee Jeesusele lahti! Valgust, rahu Ta toob, hinge uueks loob, Kui sa Jeesusele lahti teed.

3. Röömpüüdale mind sai kutsunud Sõbra juure, kes imelik on. Nagu

Tee lahti, lahti, Südant tee Jeesusele lahti! Valgust, rahu Ta toob, hinge uueks loob, Kui sa Jeesusele lahti teed.

2. Röömpüüdale mind sai kutsunud Sõbra juure, kes imelik on. Nagu

taevasse olin tõstetud. Nõnda suureks sai rööm ja õnn.

3. Nüüd ma vahvasi tahan võidelda Pühast sõjas mu Päästja eest, Kui Ta, vaimu väes sõidin armu sees, Võidan vaenlase ära tõest.

4. Nüüd mu elutee läheb ülesse, Issand saadab mind valguse sees. Surmaimel kannab Ta sülesse, Kui siit lahkun ma Jeesuses.

7.

I. M. 100. R. M. 90.

1. Nüüd ühu hinge, vaimu Sull', Issand, anna ma, Kõik jätan Sulle ohvriks, Mind pease, pühitse!

Kõik alatle panen, Tuld taevast ootan ma, Ootan, ootan, Ootan, Tuld taevast ootan ma.

2. Oh Jeesus, kallis Jeesus, Su nimel palun ma, Mind võta täiest päästa, Just nii kui tõotan'd Sa.

3. Las' püha tuli tulla Mu hinge väega; Mu nõtra ohvrit võta, Tee puhtaks, pühaks mind!

4. Su oma olen, Jeesus, Ja vere puhastud — Mind närgi igaveseks; Su Vaimu anna mull'!

8.

1. Armuõpetus veel kõlab: Jeesus suri ristil pääl. Arm veel täna vabalt voolab Rikkalikult kõigile, ::; Vend, oh vaata ::; risti pääle illesse, ::;.

2. Rahupaika võid sa leida, Päästja süles hingata, Hinge võid veel täna päästa, Patust puhtaks saada ka, ::; Ära viibli, ::; täna on veel armu- aeg, ::;.

3. Ehk küll paljud armu saanud, Miljonid on päästetud, Siiski armu- allik voolab Jeesu haavust sulleigi, ::; Elu sulle pakutakse, Jeesus, Jeesus suri kõigi eest, ::;.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 16 sant. Vastutav toimetaja: enval L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee, O.-Ü. „Vaba Maa“ trükk. Tallinnas, 1933.

**„Ükski
inimene
pole
rääkinud
elades
nõnda
kui
see
inimene.“**

KOGU kirjanduses ei leidu sarnaseid sõnu kui need, mida Jeesus väljendas. Milline imeline jõud oli nende lihtsate, võib-olla tasaselt öeldud lausete taga!

Üks neist laskus tormise mere kohale ja vaigistas selle ühe hetkega; teine puudutas pimedat mehe silmi ja avas need; teine jälle langes süttendava vee üle ja muutis selle vinnaks; üks teine langes pimedast hvardi ja põhjustas saäl lamava surunud mehe ärkama ellu.

Tema sõnad lohutasid mureliss ja õndsad rahu neile, kes olid hädas. Need lisasid jõudu haigele, ja julgustasid lootusetuid. Need langesid inimeste eludesse ja muutsid nende tüelise põhjuse ning väljapaat.

Inimesed, kes kuulsid Tema sõnu, tõusid üles oma ärde ja rahategemise juurest, loobusid kõigest, et kaita Tema järel Tema koduta ootus ja üksilduses. Kurjad vaimud sosistasid värisedes, kui Tema kõneles, tunnustasid Tema jõudu, alandasid endid ja said sõnakuuleliikiks.

Kristuse sõnadel on veel praeguigi nende mõisteline jõud. Need vaigistavad praeguigi tormi, avavad pimedad silmad, ajavad ära kurjad vaimud ja äratavad üles surnud. Nad annavad nüüdki lootust mureliste, lootust ahastajatele, andestust kahetsejatele, pakuvad ärakadunud pojale tagasitulekut leppimissuudluse saamiseks. Kauniduse, armu ja jõu sõnad. Vabaduse ja lootuse sõnad igaihele.

Oma südamate vaikususes on paljud kuulnud seda omapärast häält ja on kuulnud Tema kutsel. Mõned on kuulnud seda tormi mõttus, mõned haiguse rasketel tundidel, teised mitmesugustes olukordades.

Kuid TEMA RÄÄGIB KA PRAEGU! Kas oled Teda kuulnud? Kristust, kes räägib NONDA

9oh. 7:46. NAGU ÜKSI INIMENE POLE RÄÄKINUD. Pane tähele Tema häält TÄNA!